द्रुह्यतिवत् (885) बोध्यानि । [1]स्निहित्वा-स्नेहित्वा-स्निग्ध्वा-स्नीढ्वा, [2]स्निग्धः-स्नीढः, [3]उष्णिक् - उष्णिहा, [4]स्निहितिः, [5]स्नेहुः, इति विशेषरूपाणि ।

(1882) "ष्णिह् स्नेहने" (X-चुरादिः-1572. सक. सेट्. उभ.)

'स्निट' इति 'स्मिट' इति च पाठभेदौ । पूर्वधातुवद्रूपाण्यूह्यानि ।

(1883) "ष्णु प्रस्रवणे" (II-अदादिः-1038. अक. सेट्. पर.)

प्रस्रविता-त्री, प्रस्रवितुम्, सुस्नूषन्-न्ती, प्रस्नुतः इति विशेषरूपाणि । सामान्यरूपाणि तु आदादिकक्ष्णौतिवत् (323) बोध्यानि । वलादेरार्धधातुकस्य सर्वस्यापि 'स्नुक्रमोरनात्मनेपदनिमित्ते' (7-2-36) इतीडागमः । सन्नन्तेषु, किति प्रत्यये च निष्ठादौ 'सनि ग्रहगुहोश्च' (7-2-12) इति, 'श्र्युकः किति' (7-2-11) इति च इण्निषेधः ।

(1884) "ष्णुसु अदने" (IV-दिवादिः-1111. सक. सेट्. पर.)

'आदाने' इत्येके । 'अदर्शने इति द्रमिडाः' इति धातुवृत्तिः । 'ष्णुस निरसने' इति केचित् पठन्ति । स्नुषा—इगुपधलक्षणे कप्रत्यये टापि, सुषामादित्वात् (8-3-93) षत्वम् । औणादिकोऽयमिति केचित् । सर्वाण्यपि रूपाणि क्रयतिवत् (265) बोध्यानि ।

(1885) "ष्णुह् उद्गिरणे" (IV-दिवादिः-1199. सक. सेट्. पर.)

रधादिः । तेन वलाद्यार्धधातुकेषु इड्विकल्पः । झलि पदान्ते च 'वा द्रुहमुहष्णुह—' (8-2-23) इति घत्वविकल्पः । सर्वाण्यपि रूपाणि दैवादिकद्रुह्यतिवत् (885) बोध्यानि ।

---

1. इड्विकल्प-घत्वविकल्प-कित्त्वविकल्पाः । तेन चातूरूप्यम् ।
2. निष्ठायामिण्निषेधः । घत्वपक्षे ढत्वपक्षे च रूपद्वयम् ।
3. 'ऋत्विग्दधृक्स्रग्दिग्उष्णिग—' (3-2-59) इत्यत्र निपातनात् उत्पूर्वकादस्नात् क्विन्, उपसर्गान्त्यलोपः, षत्वं च । उष्णिक्=छन्दोविशेषः । 'कुद्वा उष्णिहा देवविशा' इति भाष्यकारप्रयोगात् अजादित्वेन स्त्रियां टापि उष्णिहा इत्यपि साधुः । उत्स्निह्यतीति उष्णिक् उष्णिहा वा ।
4. निगृहीतिः निपठितिः इत्यादिष्विव 'तितुत्रेष्वग्रहादीनाम्' (वा. 7-2-9) इति पर्युदासात् इट् इति प्रक्रियासर्वस्वम् । एतच्च पाक्षिकम् ; तेन स्निरिधः स्नीढिः इत्यपि भवत्येव ।
5. औणादिके (द. उ. 1-95) उप्रत्यये स्नेहुः=चन्द्रमाः ।